

БАРАБАШЧЕ



ВЕСЕЛЪ СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

Редакторъ: Любомиръ Дойчевъ

Цена 2 лева

София, 1 ноември 1938 год.

Вестникът е разрешенъ отъ Министерството на народното просвѣщение съ писмо № 23977-2-II отъ 30 май 1938 година
Издание на А. Д. „Периодиченъ печатъ“ — София. Абонаментъ за 40 броя — 60 лв. Суми се пращатъ по пощ. чек. с/ка № 1573
или въ чисти герб. марки. Обявления по споразумение. Всичко да се адресира до в. „Барабанче“, ул. „15 Ноември“ № 5—София



Есенна пѣсенъ

Закапахъ листата,
тревата пожълтя.
Пристѣпва надъ полята
тѣжовна есенята.

Навредъ е само черно,
навредъ е пустота
и есенята заплаква
надъ жълтитъ листа.

И слуша тя тревожно,
презъ дѣждъ и презъ мъгли
какъ черенъ гарванъ грачи,
какъ буря зла бучи.

Владимиръ Русалиевъ

Шишко и Слабишко (2)



Запомнете добре, че всѣка неделя въ 10 1/2 ч. сутринта, кино „Европа Паласъ“ устройва представления за деца, при участието на писатели отъ дружеството на детскитъ писатели, съ програма: литературно четене, културни и трикъ филми „Мики Маусъ“.

Входъ 8 и 10 лева.

НАРОДНИТЪ БУДИТЕЛИ

(По случай деня на Народнитъ будители — 1. XI.)

Имената на българскитъ народни будители сж най-свѣтлата страница въ историята на нашия народъ, защото тѣ пожертвуваха всичко свое — пожертвуваха живота си — само и само заритъ на свободата да облагодѣятъ българския хоризонтъ.

И тѣхното свето дѣло — успѣ.

Непосилното петъ вѣковно робство бѣ отхвърлено. Тежкитъ вериги, съ които бѣ окованъ духътъ на поробенъ българинъ, престанаха да дрънчатъ. Свободата, дълго жадуваната свобода, разлѣ радостна усмивка по лицата на всички.

Дѣлото на народнитъ ни будители е много, много голѣмо. Тѣ разпрѣснаха по всичкитъ краища на поробеното ни отечество искритъ на свободния животъ и подпалиха съ това пожара за свободата, въ чиито огромни пламъци изгорѣ тежкото и непоносимо петстотинъ годишно турско робство.

Поучете се, деца, отъ свѣтлото дѣло на нашитъ народни будители. Старайте се винаги и всѣкога да имате предъ себе си, като една свѣтла пжтеводна звезда, като фаръ върѣдъ морето на живота, привързаността на народнитъ будители къмъ родната земя и къмъ българския народъ. Подражайте на дѣлото и постѣпките имъ.

Народнитъ будители сж първитъ наши учители-просвѣтители.

Нека се поклонимъ предъ тѣхната свѣтла паметъ и нека винаги ги пазимъ близо до сърцата си.

Климентъ Симеоновъ

СПЕСТОВНОСТЪТА

(По случай деня на спестовността — 31. X.)

На всички е позната думата спестовностъ. Всички знаятъ какво значи тази дума и въ какъвъ смисълъ се употребява. Да пестимъ, значи да събираме излишнитъ си срдѣства по такъвъ начинъ, че тѣхното запазване да бѣде сигурно и сжщевременно ползотворно.

Да има човѣкъ излишкъ отъ своитъ срдѣства, трѣбва да умѣе да разполага съ тѣхъ. Съ други думи, да не бѣде разточителенъ, да не разходва паритъ си за излишни нѣща. Постигнатитъ отъ това резултати — да посрещнемъ нуждитъ си съ по-малко срдѣства, отколкото имаме опредѣлени за това, значи да икономисваме. Но това още не е спестовностъ. Докато икономисанитъ пари стоятъ въ тоя, който ги е икономисалъ, не могатъ да бждатъ спестени. Въ неговитъ ржце тѣ сж най-неосигурени, защото могатъ всѣки моментъ да бждатъ изхарчени, а дори и да не бждатъ изхарчени, тѣхното стоене е безполезно.

Икономисанитъ, пари трѣбва да бждатъ внасяни въ кооперативнитъ популярни банки. Въ тѣхъ тѣ ще бждатъ най-добре запазени, и ползата тукъ ще бѣде най-голѣма.

Не трѣбва да се мисли, че отъ дребнитъ спестявания, отъ икономисанитъ по нѣколко левчета на седмица ще се натрупатъ нѣкакви несмѣтни богатства. Но богатството на спестовността е въ навика да се пести. Пестеливостта е една отъ голѣмитъ добродетели. Чрезъ нея ще привикнемъ къмъ единъ по-редовенъ и плановъ животъ.

Народната поговорка казва: „Бѣли пари за черни дни“. Нека да отдѣляме отъ нашитъ срдѣства, колкото и оскждни да сж тѣ, да спестяваме, макаръ левче по левче, та когато наистина станатъ черни днитъ ни, когато се намѣримъ въ нѣкоя много голѣма нужда, да прибѣгнемъ къмъ нашитъ спестявания. При голѣми бедствия и нужди се познава силата и значението на спестовността. Затова да се готвимъ за лошото и да спестяваме. Въпрѣки лошото ни състояние, въпрѣки нѣмотията ни, да дѣлимъ отъ малкото си срдѣства. Така ще покажемъ, че мислиме за своето бждеще, за утрешния день.

Вас. Александровъ